

1914-05-02

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 4 2 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9583>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

παιδευτικό Συμβούλιον, φαίνεται ότι είνε πρόσορον διά τή σχολεία εν Κύπρῳ καί τούτο προτείνουσιν οί πραγματογώνονες ίνα εφαρμοσθή.

Χωριστά μερικά Σχολεία.

Τά σχολεία υποφέρουσι καί ἐξ άλλου ελαττώματος, ὅπερ είνε ἴσως, ἀπό παιδευτικῆς ἀπόψεως, τό σπουδαιότατον πάντων. Πλὴν τῶν δύο Νηπιαγωγείων ἐν Λευκωσίᾳ καί μικροῦ τούτου ἐν Λάρνακί, ὅπερ είνε ὀλοσχερῶς ἰδιαιτέρῃ ἐπιμερίσει, ὁδόμενα ὑπάρχει ἰδιαιτέρα πρόνοια εἶτε ἐν πόλει εἶτε ἐν χωρίῳ διά τή μικρά παιδία κάτω τῶν ὀκτώ ἐτῶν. Εἰς τή πλείονα τῶν σχολείων ἐν τῇ ὑπαίθρῳ διά μικρότερα παιδία καθήνται ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ μετά τῶν μεγαλύτερων καί τυχόνουσιν ὁσες προσοχῆς ὁ διδάσκαλος δύναται να παράσχῃ εἰς αὐτά. Ἐν τῇ πράξει ὁ διδάσκαλος ὅσως είνε γενικῶς ἀνήρ, ἀφιερῶ φυσικῶς καί μεγαλύτερον μέρος τοῦ χρόνου του καί τῆς ἐνεργητικότητός του εἰς τή μεγαλύτερα παιδία καί ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς συγκριτικῶς ὀλίγους εἰς τὰς δύο ἀνωτάτας τάξεις.

Τό ἀποτέλεσμα δύναται να περιγραφῆ, λέγουσι οἱ πραγματογώνονες, ἐκ τῆς ἰδίας ἡμῶν πείρας ἀπό τοῦ ἐνός εἰς τό ἕτερον σχολείον ἐξ ὁσων ἐπισεφέθημεν.

Ἐνῶ ὁ διδάσκαλος είνε ἀπιστοληγμένως μετά τῶν μεγαλύτερων παιδιῶν, τή μικρά βλέπει τίς συσσωρευμένα καί ταράττοντα εἶσι τῶν θρανίων ἢ ἐν γωνίᾳ τινί τῆς αἰθούσης ἢ καί ἐκ τοῦ διαπέδου καθήμενα εἰς διαφόρους στάσεις ἀπαθείας καί ὑπενηλότητος, ἐνίοτε φαινομενικῶς ἀσχολούμενα εἰς βιβλίον ἢ εἰς ἀβίασμα, πολλῶς πενήτεστερον ὅμως οὐδάν ἀπολύτως πρῶτονται.

Δέν είνε ἄπορον ἄρα ὅτι πλείστα παιδία καταναλοῦσιν δύο τοὺλάχιστον ἔτη καί ἐνίοτε τρία εἰς τήν καταστάτην ταύτην, καί οἱ ἀριθμοὶ ἐν τῇ τάξει ταύτῃ είνε πολλῶς μεγαλύτεροι ἢ εἰς πᾶσας τὰς ἄλλας τάξεις ὁμοῦ.

Ἡ δυσαναλογία αὕτη είνε μεγαλύτερα εἰς τὰ μουσουλμανικά ἢ εἰς τὰ Ἑλληνικά σχολεία.

Πρόδηλος θεραπεία τῆς καταστάσεως ταύτης τῶν πραγμάτων διά ἡτο ἢ σύστασις μικτῶν σχολείων διὰ παιδία ἡλικίας κατωτέρως τῶν ὀκτώ ἐτῶν, ἀντιστοιχοῦσας εἰς τὰς δύο κατωτέρας τάξεις τῶν ὑπαρχόντων σχολείων, ὅπου ὁ ἀριθμὸς τῶν τούτων παιδιῶν είνε ἰκανῶς μέγας ὅπως ἐξαπαλλῆ τῶν σηματιῶν ἰδίου τμήματος καί τῶν διορισμῶν ἄλλου διδασκαλοῦ. Ὁ κανὼν δὲ θὰ ἐπιτελεσθῆναι εἰς ὁσὺν ὅπου ὑπάρχουσι πλείονα τῶν 40 παιδιῶν ἠνω καὶ ὀκτώ ἐτῶν ἐκ τῆς μῆτρας τῶν σχολείων, να οὐσιασταί τῷ ἰδίῳ τμήμα, πάντοτε ὁμοῦ ὑπὸ διδασκαλίαν.

Εἰνε ἄλλων ἐνδιαφέρων ὅπως παιδία ἐν τῇ τρυφερῇ ταύτῃ ἡλικίᾳ διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν μέριμναν γυναικῶς ἢ να διδασκῶσιν κεραιρῶς ὅπου, δέν είνε δυνατόν να διδασκῶσιν παρὰ γυναικῶς, κἀλλιον να ἐξακολουθῆ τὸ ὑπάρχον σύστημα.

Χωριστά Παροναγωγεία.

Ἡ μικρά ἀναλογία φοιτήσεως τῶν θηλέων εἰς τὰ δημοτ. σχολεία ἀποτελεῖ ἕτερον κατεφανῆ ἔλλειψιν. Κατά τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1911 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀρρέων ἐν Κύπρῳ ἦτο 139,363 καί ὁ τῶν θηλέων 134,725, ἐξ οὗ προκύπτει πλεονάσμα 4,638 ἀρρέων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν μεταξύ 5-15 ἐτῶν ἀναγράφεται εἰς 33,664 ἀρρέων καί 31,668 θήλεα. Οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ δημοτ. σχολεία μαθηταί είνε 21,738 ἀρρέων καί 10,042 θήλεα. Ἐκ τῶν ἀρρέων 17,994 είνε Ἑλληνας καί 3,774 μουσουλμάνοι, καί ἐκ τῶν θηλέων 7,860 Ἑλληνίδες καί 2,182 μουσουλμανίδες. Πρόδηλον ἐστὶ ἐνῷ ἡ φοιτήσις τῶν ἀρρέων ὑπὸ σύστημα πλῆθύνον είνε ἀξιοσημειώτως ἰσηγή, μέγας ἀριθμὸς κορασιῶν δέν τυγχάνει στοιχειώδους παιδευτικῆς οὐδαμῶς.

Ἐν Κύπρῳ συνήθως οἱ γονεῖς δέν στέργουσι να ἀποπέλλωσι τὰ κοράσια τῶν ἑνῶ τῶν ὀκτώ ἐτῶν εἰς σχολεία ὑπὸ διδασκαλίαν ὀφρῶν διευθυνόμενα, καί αἰτίαι, ὅτι ἡ φοιτήσις θηλέων εἰς τὰ σχολεία εἰς τὴν ἡλικίαν ἐν ἧς ἐστὶν πρόνοια περὶ χωριστῶν σχολείων ὑπὸ διδασκαλίαν. Ἐνταῦθα είνε καί ἀπό κοινωνικῆς καί ἀπό παιδευτικῆς ἀπόψεως ὁσες αἰτίαι, ὅτι ὁ ἄρθρ. ὅς τῶν χωριστῶν σχολείων ὑπὸ διδασκαλίαν, καί ὁσων ὑπάρχουσι 30 μαθηταί εἰς μικτά σχολεία, να ἰδρυθῆναι σχολεία χωριστῶν δι' αὐτά.

ΔΥΝΑΜΕΘΑ ΝΑ ΟΜΕΝ ΕΤΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ;

Ἐγγύτερα ἐπαφῇ πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην δραστηριότητα.

Ἡ διατήρησις τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπαιτεῖ σημαντικὰ μεταβολὰς εἰς τὴν πατροπαράδοτον μορφὴν αὐτοῦ. Ἡ θρησκεία πρέπει να ἐρχθῆ εἰς μεγαλύτεραν ἐπαφὴν μετὰ τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος καί ταυτοχρόνως να ἀποβῆ εἰς μᾶλλον ἰσχυρὰ ζῶν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἡ πνευματικὴ ζῶν πρέπει να εἶνε μᾶλλον ἀνεξάρτητος ἀπὸ τοῦ χαρακτῆρος καί τῆς καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, καί πρέπει να ὑπερβάλλῃ ἐν ἐαυτῇ τὴν ἀντίθεσιν μεταξὺ προσωπικῶν καί ἀπροσώπων τρόπων τῆς ἀντιλήψεως αὐτῆς, τοῦ ὅτι ὅπερ μόνον δύναται να κάμῃ προχωρῶν εἰς ὑψηλότερον οὐσιαστικῶς ἐπίπεδον. Ἐν τῇ ἰδέᾳ τῆς ἀπολυτρώσεως ἢ θετικῆς καί ἀνακαινιστικῆς ἀποφίσεως πρέπει να διαβραχαιεῖται σημαντικώτερον πρόσωπον. Ἡ χριστιανικὴ ἠθικὴ πρέπει να ἀποτελέσῃ τὸ ὑψηλότερον ἐπίπεδον ἐφ' οὗ μεγαλύτερα θὰ γένηται πρόοδος.

Τὸ κεντρικὸν γεγονός τῆς θρησκείας πρέπει να μετακινήθῃ πρὸς τὸ ὀπίσω, πρέπει τῶρα να εἶνε τὸ κρηπίδωμα νέας ζωῆς διὰ τὸν ἀνθρώπον καί τὴν ἀνθρωπότητα, καί πρέπει οὗτω μυχαιότερον να συσχετισθῆ μετὰ τῆς ψυχῆς. Ἐν τῇ εἰς Ἑκκλησίᾳ πρέπει να ἀποβῆ ἡ ἀποθήκη τῶν γεγονότων καί τῶν προσπαθειῶν αὐτῆς τῆς ζωῆς.

Τὸ πρόβλημα σήμερον ὑπερέβαλεν ὀχι ἀπλῶς τὰ ἔρια ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς δοξασίας, ἀλλ' ὡσαύτως τῷ χριστιανισμῳ καί αὐτῆς τῆς θρησκείας: ἔξετάθη ἐφ' ἀπαντα τὸν βίον.

Κατηχητῆσιν εἰς σύγκλησιν ὡς πρὸς τὰ θεμέλια τῆς ζωῆς καί τοῦ βίου, ἡμῶν. Ἐνῷ ὁ ἐξωτερικὸς κόσμος κατακλύσθη ὑπὸ νέου φωτός, ἢ ἐννοία τῆς ὑπέρσεως ἡμῶν αὐτῶν ἡμαυρώθη. Πᾶς ἐκτικὸν καταλλήλως τὸ μεγαλύτερον τῆς κρήσεως ταύτης θὰ παραδεχθῆ ὅτι ἡ κίνησις πρὸς ἀναβίωσιν τῆς θρησκείας δέν ἀναφέρεται εἰς ἀντίθεσιν ἐν εἰδικῇ ἐκκλησίᾳ ἀλλ' εἰς ὑπόθεσιν ἐπεσεμμένης καί κατεπειγούσης σπουδαιότητος διὰ τὴν ἑλὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ Καθηγητῆς Οὐσκεν δεικνύει κατὰ τὸν τρόπον ἐκκλησιαστικῆς καί κήσεως εἶνε πολὺ μεθ' ἡμῶν, πῶς ἡ ζῶν τῆς σήμερον ἀγεί εἰς τὴν ἀκαταστόλην καί κατὰ πλῆθος παντὸς ἡν ὕπὸ τὸ ὄνομα ἐσωτερικῆς ζωῆς, ἐφαίνεται μετὰ τῆς σημερινῆς. Τόσον ὅστε «δ ἄ γ ω ν π ε ρ ἰ π ν ε υ μ α τ ῖ κ η ς α ὗ τ ο σ υ ν τ ρ ῆ σ ε ω ς τ ο ῦ τ ὁ ἀ ν θ ρ ῶ π ο υ κ α ἰ τ ῆ ς ἀ ν θ ρ ῶ π ὀ τ η ς ἑ λ α ὕ ν η ἢ μ ε θ ὀ π ἄ ν ἄ γ κ η ς εἰς τὴν θ ρ η σ κ εἶ α ν.»

Ἴνα διαφωτισθῇ τὴν ἐπιμοχὴν ταύτην τῶν πραγμάτων τῆς ἡμετέρας, ὁ Καθηγητῆς Οὐσκεν λέγει:

Ἐπιπρατοῦσα ὁσῆ τῆς σημερινῆς ἐπιστήμης είνε να λαμβάνῃ τὴν περὶ ἡμᾶς φῶσιν ὅτι τὸ σύνολον τῆς πραγματικότητος, καί να ἐπιτερίξῃ εἰς αὐτὴν ὅσως ἀποροφᾷ τὴν ψυχικὴν ἡμῶν ζῶν ὀλοσχερῶς. Τούτω σημαίνει τὸ καταλείπειν αὐτὴ πᾶσας τὰς διακριτικὰς ἀρετὰς καί ἀξίας ἢ ἡ ψυχὴ ἐφαίνεται μετὰ τὸν κατέχουσα, καί ὑποτιμᾷ τὴν σημασίαν τῆς ἱστορίας.

Ἡ κοινωνικὴ κίνησις ἐργάζεται πρὸς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν τοῦ να καταλήθῃ καί ἀπορροφᾷ τὸ ἐσωτερικὸν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν, ὀλοσχερῶς πρὸ βλήματα καί ἡ ὀλικὴ εὐπραγία τοῦ ἀνθρώπου προτιμῶνται παντὸς ἄλλου. Πᾶσα ἡ προσπάθεια καί ἡ ἐνέργεια ἡμῶν διατίθενται ὑπὲρ τούτων, καί ὁ τρόπος καθ' ὃν λύονται τὰ προβλήματα ταῦτα ἐπιτερίπεται να καθορῆζῃ τὴν ἑλὴν χαρακτῆρ τῆς ζωῆς καί τὴν μεταχειρίσιν ὡσαύτως τῶν ἐσωτερικῶν προβλημάτων.

Ὁ αἰσθητικὸς πάλιν καί ὁ ἐπιχωρευανισμὸς, ὀτίνες ἐνέχονται ἐδρυτρῶν ἢ ἡ φιληδονία ἀπλῶν ἀτόμων, ἀποψῶσιν τὴν ἐσωτερικὴν ζῶν μακρὰν εἰς τὸ βάθος.

Ἡ αἰσθητικὴ ἐπιτέπνωσις τῆς αἰσθητικότητος, ἡ μεγαλύτερα ἐκινῶσιν αἰα καί ἡ αἰσθητικὴ διαφύρσις τῆς ζωῆς, ὁ ἔλεῖθερος καί κοῦρος χωρὶς ὁσῆ τῆς ὑποκειμενικῆς διαθεσεως ἀπὸ πάντων τῶν ὀλικῶν δεσμών, πάντα ταῦτα ἐν συνδυασμῷ παρακλύουσιν εἰς πᾶσαν συγκεντρῶσιν τῆς ζωῆς, εἰς τὴν αὐτενέργειαν, διασπῶσιν τὴν ἐνότητά αὐτῆς καί μεταβάλλουσιν αὐτὴν εἰς ἀπλῶν παύγων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν πραγμάτων.

Ὅσως αἰσθητικὸς τῶν ἐξωτερικῶν κόσμων, αὐτῆς τῆς ἐργασίας, ἢ εἰς αἰσθητικὴν τῆς ἐργασίας, καί τὸ κατὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων εἰς δέσμη ἐντυπῶσιν καί αἰσθητικῶν πάντα ἐργάζονται ἐμὸς ὅπως καταστρέφουσιν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ψυχῆς καί να κάμουν τὴν περὶ αὐτῆς ἐρευνα να φαίνεται ἄνευ ἐνοίας.

Ἡ ζῶν ἐκινῶσιν μᾶλλον καί μᾶλλον πρὸς τὴν περὶ φέρσειαν, καί τῶρα δέν

βλέπει τὴ θὰ ἀπογίνῃ διὰ τὸ κέντρον. Ἡ ἔρεπτις να ἐπιληφθῶμεν τοῦ μεγάλου προβλήματος δι' ἡμᾶς αὐτοὺς καί να ζῆτῆσθωμεν κατὰ πλεον ἐν τῇ ἐσωτερικῷ τῆς ζωῆς ἢ μῶν. . . . . μέχρη οὐ φθάσωμεν εἰς ἐσωτερικὸν κόσμον ὀσως δύναται να ἀνταποκριθῆ εἰς τὸν κόσμον ὀσως βιάζεται ἡμεῖς ἐξ ὄθεν εἰς τὴν ἢ καί ἀνωτέρων βᾶσιν.

Τὸ μόνον ἀντίδοτον. Τὸ μόνον ἀντίδοτον, ὅθεν, κατὰ τῆς ἀσφυκτικότητος τοῦ σημερινῶ πολιτισμοῦ καί κατὰ τῆς ἐλλείψεως πάσης ἐσωτερικῆς ζωῆς είνε ἡ ἐπάνοδος εἰς τὰς βαθελας καί γοργὰς δυνάμεις τῆς θρησκείας.

Ἄλλα τὰ λεχθέντα παρ' ἡμῶν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐδειξαν ἐπὶ πλεον ὅτι ἡ ἀναβίωσις τῆς θρησκείας ἀγεί εὐθὺς εἰς τὸν χριστιανισμῶν. Ἡ παγκόσμιος ὑπηρεσία ἢ παρεχόμεν ὁ χριστιανισμὸς εἰς τὴν δημιουργίαν νέου κόσμου καί ἡ ἀνύψωσις τῆς ἀνθρωπότητος εἰνε ἀπολύτως ἀπαραίτητα διὰ τὴν θρησκευτικὴν πρόοδον.

Ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἰδία, μετὰ τῆς ἠθικῆς χαλαρότητος αὐτῆς, εἰνε κατεπιγούσαν ἀνάγκην ἀνύψωσιν καί ἀναγεννήσεως διὰ τῆς ἠθικῆς σοβαρότητος τοῦ χριστιανισμοῦ.

Ἐν τοῖς κόλλοσι τοῦ χριστιανισμοῦ ἀπέρωνται θυνάμεις ὑπνώτους, θυνάμεις αἰετῆς οὐδῶλους ἀπέπων καί εἰνε εἰς ἰκανὰ να ἐκφρασθῆ καί φέρουσιν τὴν ἀνθρωπίνην ζῶν εἰς νέας ὀδοὺς μετὰ ἀκατασχέτου καί καταστρώσεως βίας.

Ἡ ἐπαφὴ θεοῦ καί ἀνθρωπίνου παράγει διακινῶσιν δυνάμεις, αἰετῆς ἐργάζονται εἰτε πρὸς ἐπανάστασιν καί ἀναβίωσιν ἢ πρὸς καταστροφήν καί ἐρήμωσιν. Ὅπως ἀρρῶμεν αὐτῶν καί ὀδηγήσωμεν εἰς τὰς τρίβους παραγωγικῆς ἐργασίας εἰνε μίαν τῶν προσπαθειῶν τῆς θρησκευτικῆς κινήσεως.

Ἐὰ βλεπόμεν, ἐρωτᾷ ὁ Καθηγητῆς Οὐσκεν, τὴν ἀπὸ τῆς θρησκείας παρεκκλίνον ἐυάρτους καί θὰ ἐπιτερίξωμεν ὅπως προσλάβῃ αὕτη μεγαλύτερα διαστάσεις;

Ἐκ φῶρος να ἐγγισθῶμεν τὰς Ἑκκλησίας θὰ παρατηρῶμεν ἡσυχίαν εἰς τὴν θρησκείαν ἐκφύγει τῆς ζωῆς ἡμῶν; Ἡ θὰ θέσωμεν τὴν θρησκείαν ὑπὲρ τῆς Ἑκκλησίας καί θὰ ζῆτησωμεν νέας ὀδοὺς ἔχοντες ἐν τῷ νῷ τὸ λόγιον τοῦ Γκαίτε; α Ἡ ἂν ἀνάγκη εἶνε ὁ ἄριστος σύμβουλος; Ἡ

Εἰς τὴν μεγάλην ταύτην κίνησιν εἰς τὸν μέγαν τούτον ἀγῶνα ἐκείνοι μόνον δύναται να ἀποδοῦσιν μετ' ἐπιποσῶσιν καί χαρᾶς, ὀσῶι ἀναγνωρίζουσιν ὑψηλότεραν ζῶν ἢ τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου ἀπλῶς πολιτισμοῦ, μετὰ τῶν χρησίμων πραγμάτων, καί ὀτίνες ἀνακτῶν περιπέσοι τὴν πεποσῶσιν ἐπὶ ἡ θρησκεία δέν εἰνε ἀπλῶς πρῶτον ἀνθρωπίνων ἐλπίδων καί πῶδων, ἀλλὰ διαναλγεί αὕτη καί φέρει εἰς τὴν ζῶν ἡμῶν πλοῦτον συγκεριμένης πραγματικότητος, ἢ εἰς ὑπερβίαν ἄμα καί διαχωρεῖ τὸν κόσμον, καί εἰς ἐν πρῶτος, δέν εἰνε ἐργον τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ;

— Ὁ χριστιανισμὸς οὐχὶ ἀπλοῦν εἰς τὸν μέγαν τούτον ἀγῶνα ἐκείνοι μόνον δύναται να ἀποδοῦσιν μετ' ἐπιποσῶσιν καί χαρᾶς, ὀσῶι ἀναγνωρίζουσιν ὑψηλότεραν ζῶν ἢ τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου ἀπλῶς πολιτισμοῦ, μετὰ τῶν χρησίμων πραγμάτων, καί ὀτίνες ἀνακτῶν περιπέσοι τὴν πεποσῶσιν ἐπὶ ἡ θρησκεία δέν εἰνε ἀπλῶς πρῶτον ἀνθρωπίνων ἐλπίδων καί πῶδων, ἀλλὰ διαναλγεί αὕτη καί φέρει εἰς τὴν ζῶν ἡμῶν πλοῦτον συγκεριμένης πραγματικότητος, ἢ εἰς ὑπερβίαν ἄμα καί διαχωρεῖ τὸν κόσμον, καί εἰς ἐν πρῶτος, δέν εἰνε ἐργον τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ;

— Ὁ χριστιανισμὸς οὐχὶ ἀπλοῦν εἰς τὸν μέγαν τούτον ἀγῶνα ἐκείνοι μόνον δύναται να ἀποδοῦσιν μετ' ἐπιποσῶσιν καί χαρᾶς, ὀσῶι ἀναγνωρίζουσιν ὑψηλότεραν ζῶν ἢ τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου ἀπλῶς πολιτισμοῦ, μετὰ τῶν χρησίμων πραγμάτων, καί ὀτίνες ἀνακτῶν περιπέσοι τὴν πεποσῶσιν ἐπὶ ἡ θρησκεία δέν εἰνε ἀπλῶς πρῶτον ἀνθρωπίνων ἐλπίδων καί πῶδων, ἀλλὰ διαναλγεί αὕτη καί φέρει εἰς τὴν ζῶν ἡμῶν πλοῦτον συγκεριμένης πραγματικότητος, ἢ εἰς ὑπερβίαν ἄμα καί διαχωρεῖ τὸν κόσμον, καί εἰς ἐν πρῶτος, δέν εἰνε ἐργον τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ;

— Ὁ χριστιανισμὸς οὐχὶ ἀπλοῦν εἰς τὸν μέγαν τούτον ἀγῶνα ἐκείνοι μόνον δύναται να ἀποδοῦσιν μετ' ἐπιποσῶσιν καί χαρᾶς, ὀσῶι ἀναγνωρίζουσιν ὑψηλότεραν ζῶν ἢ τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου ἀπλῶς πολιτισμοῦ, μετὰ τῶν χρησίμων πραγμάτων, καί ὀτίνες ἀνακτῶν περιπέσοι τὴν πεποσῶσιν ἐπὶ ἡ θρησκεία δέν εἰνε ἀπλῶς πρῶτον ἀνθρωπίνων ἐλπίδων καί πῶδων, ἀλλὰ διαναλγεί αὕτη καί φέρει εἰς τὴν ζῶν ἡμῶν πλοῦτον συγκεριμένης πραγματικότητος, ἢ εἰς ὑπερβίαν ἄμα καί διαχωρεῖ τὸν κόσμον, καί εἰς ἐν πρῶτος, δέν εἰνε ἐργον τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ;

— Ὁ χριστιανισμὸς οὐχὶ ἀπλοῦν εἰς τὸν μέγαν τούτον ἀγῶνα ἐκείνοι μόνον δύναται να ἀποδοῦσιν μετ' ἐπιποσῶσιν καί χαρᾶς, ὀσῶι ἀναγνωρίζουσιν ὑψηλότεραν ζῶν ἢ τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου ἀπλῶς πολιτισμοῦ, μετὰ τῶν χρησίμων πραγμάτων, καί ὀτίνες ἀνακτῶν περιπέσοι τὴν πεποσῶσιν ἐπὶ ἡ θρησκεία δέν εἰνε ἀπλῶς πρῶτον ἀνθρωπίνων ἐλπίδων καί πῶδων, ἀλλὰ διαναλγεί αὕτη καί φέρει εἰς τὴν ζῶν ἡμῶν πλοῦτον συγκεριμένης πραγματικότητος, ἢ εἰς ὑπερβίαν ἄμα καί διαχωρεῖ τὸν κόσμον, καί εἰς ἐν πρῶτος, δέν εἰνε ἐργον τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ;

— Ὁ χριστιανισμὸς οὐχὶ ἀπλοῦν εἰς τὸν μέγαν τούτον ἀγῶνα ἐκείνοι μόνον δύναται να ἀποδοῦσιν μετ' ἐπιποσῶσιν καί χαρᾶς, ὀσῶι ἀναγνωρίζουσιν ὑψηλότεραν ζῶν ἢ τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου ἀπλῶς πολιτισμοῦ, μετὰ τῶν χρησίμων πραγμάτων, καί ὀτίνες ἀνακτῶν περιπέσοι τὴν πεποσῶσιν ἐπὶ ἡ θρησκεία δέν εἰνε ἀπλῶς πρῶτον ἀνθρωπίνων ἐλπίδων καί πῶδων, ἀλλὰ διαναλγεί αὕτη καί φέρει εἰς τὴν ζῶν ἡμῶν πλοῦτον συγκεριμένης πραγματικότητος, ἢ εἰς ὑπερβίαν ἄμα καί διαχωρεῖ τὸν κόσμον, καί εἰς ἐν πρῶτος, δέν εἰνε ἐργον τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ;

— Ὁ χριστιανισμὸς οὐχὶ ἀπλοῦν εἰς τὸν μέγαν τούτον ἀγῶνα ἐκείνοι μόνον δύναται να ἀποδοῦσιν μετ' ἐπιποσῶσιν καί χαρᾶς, ὀσῶι ἀναγνωρίζουσιν ὑψηλότεραν ζῶν ἢ τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου ἀπλῶς πολιτισμοῦ, μετὰ τῶν χρησίμων πραγμάτων, καί ὀτίνες ἀνακτῶν περιπέσοι τὴν πεποσῶσιν ἐπὶ ἡ θρησκεία δέν εἰνε ἀπλῶς πρῶτον ἀνθρωπίνων ἐλπίδων καί πῶδων, ἀλλὰ διαναλγεί αὕτη καί φέρει εἰς τὴν ζῶν ἡμῶν πλοῦτον συγκεριμένης πραγματικότητος, ἢ εἰς ὑπερβίαν ἄμα καί διαχωρεῖ τὸν κόσμον, καί εἰς ἐν πρῶτος, δέν εἰνε ἐργον τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ;

— Ὁ χριστιανισμὸς οὐχὶ ἀπλοῦν εἰς τὸν μέγαν τούτον ἀγῶνα ἐκείνοι μόνον δύναται να ἀποδοῦσιν μετ' ἐπιποσῶσιν καί χαρᾶς, ὀσῶι ἀναγνωρίζουσιν ὑψηλότεραν ζῶν ἢ τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου ἀπλῶς πολιτισμοῦ, μετὰ τῶν χρησίμων πραγμάτων, καί ὀτίνες ἀνακτῶν περιπέσοι τὴν πεποσῶσιν ἐπὶ ἡ θρησκεία δέν εἰνε ἀπλῶς πρῶτον ἀνθρωπίνων ἐλπίδων καί πῶδων, ἀλλὰ διαναλγεί αὕτη καί φέρει εἰς τὴν ζῶν ἡμῶν πλοῦτον συγκεριμένης πραγματικότητος, ἢ εἰς ὑπερβίαν ἄμα καί διαχωρεῖ τὸν κόσμον, καί εἰς ἐν πρῶτος, δέν εἰνε ἐργον τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ;

— Ὁ χριστιανισμὸς οὐχὶ ἀπλοῦν εἰς τὸν μέγαν τούτον ἀγῶνα ἐκείνοι μόνον δύναται να ἀποδοῦσιν μετ' ἐπιποσῶσιν καί χαρᾶς, ὀσῶι ἀναγνωρίζουσιν ὑψηλότεραν ζῶν ἢ τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου ἀπλῶς πολιτισμοῦ, μετὰ τῶν χρησίμων πραγμάτων, καί ὀτίνες ἀνακτῶν περιπέσοι τὴν πεποσῶσιν ἐπὶ ἡ θρησκεία δέν εἰνε ἀπλῶς πρῶτον ἀνθρωπίνων ἐλπίδων καί πῶδων, ἀλλὰ διαναλγεί αὕτη καί φέρει εἰς τὴν ζῶν ἡμῶν πλοῦτον συγκεριμένης πραγματικότητος, ἢ εἰς ὑπερβίαν ἄμα καί διαχωρεῖ τὸν κόσμον, καί εἰς ἐν πρῶτος, δέν εἰνε ἐργον τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ;

— Ὁ χριστιανισμὸς οὐχὶ ἀπλοῦν εἰς τὸν μέγαν τούτον ἀγῶνα ἐκείνοι μόνον δύναται να ἀποδοῦσιν μετ' ἐπιποσῶσιν καί χαρᾶς, ὀσῶι ἀναγνωρίζουσιν ὑψηλότεραν ζῶν ἢ τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου ἀπλῶς πολιτισμοῦ, μετὰ τῶν χρησίμων πραγμάτων, καί ὀτίνες ἀνακτῶν περιπέσοι τὴν πεποσῶσιν ἐπὶ ἡ θρησκεία δέν εἰνε ἀπλῶς πρῶτον ἀνθρωπίνων ἐλπίδων καί πῶδων, ἀλλὰ διαναλγεί αὕτη καί φέρει εἰς τὴν ζῶν ἡμῶν πλοῦτον συγκεριμένης πραγματικότητος, ἢ εἰς ὑπερβίαν ἄμα καί διαχωρεῖ τὸν κόσμον, καί εἰς ἐν πρῶτος, δέν εἰνε ἐργον τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ;

— Ὁ χριστιανισμὸς οὐχὶ ἀπλοῦν εἰς τὸν μέγαν τούτον ἀγῶνα ἐκείνοι μόνον δύναται να ἀποδοῦσιν μετ' ἐπιποσῶσιν καί χαρᾶς, ὀσῶι ἀναγνωρίζουσιν ὑψηλότεραν ζῶν ἢ τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου ἀπλῶς πολιτισμοῦ, μετὰ τῶν χρησίμων πραγμάτων, καί ὀτίνες ἀνακτῶν περιπέσοι τὴν πεποσῶσιν ἐπὶ ἡ θρησκεία δέν εἰνε ἀπλῶς πρῶτον ἀνθρωπίνων ἐλπίδων καί πῶδων, ἀλλὰ διαναλγεί αὕτη καί φέρει εἰς τὴν ζῶν ἡμῶν πλοῦτον συγκεριμένης πραγματικότητος, ἢ εἰς ὑπερβίαν ἄμα καί διαχωρεῖ τὸν κόσμον, καί εἰς ἐν πρῶτος, δέν εἰνε ἐργον τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ;

— Ὁ χριστιανισμὸς οὐχὶ ἀπλοῦν εἰς τὸν μέγαν τούτον ἀγῶνα ἐκείνοι μόνον δύναται να ἀποδοῦσιν μετ' ἐπιποσῶσιν καί χαρᾶς, ὀσῶι ἀναγνωρίζουσιν ὑψηλότεραν ζῶν ἢ τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου ἀπλῶς πολιτισμοῦ, μετὰ τῶν χρησίμων πραγμάτων, καί ὀτίνες ἀνακτῶν περιπέσοι τὴν πεποσῶσιν ἐπὶ

ΟΙ ΥΠΕΡ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΓΩΝΕΣ

Η επαναστατική στάσις της Έπαρχιας Όλστερ εν Ίρλανδία κατά τον νόμον της Ίρλανδικής Αυτοδιοικήσεως (Home Rule) πολλά διάδοσει τοξ ξενοκρατούμενος λαός.

Εν προγενετέρω φάση εδημοσίευσαν σύντομον και περιληπτικήν έκθεσιν περί της κρίσιμου καταστάσεως και των προκαλούντων αυτήν αιτιών, και ήδη δ' προημιούμενος τότε άγον έπίσημη άπειλητική και ε-πίφοβος.

Κατά τινα νότια της Παρασκευής 11/24 Απριλ. οι έθελονταί του Όλστερ διεπραξαν τά εξής :

Απέκλεισαν την μεταφορικήν κίνησιν των έδων.

Απέκλεισαν την τηλεγραφικήν και τηλεφωνικήν συγκοινωνίαν, εγγράσαντες τά ηλεκτραγωγά σύρματα ες την γήν, δι' ών διέρευγε τό ηλεκτρικόν ρεύμα.

Απέκλεισαν τάς πόλεις Larne, Bangor, και Donaghadee.

Ενέκλεισαν τάς αστυνομικείας και τελεωνειακούς ύπαλλήλους ες διαφόρους τόπους.

Κατέλαβον τον σιδηροδρομικόν σταθμόν της Βέλραστ.

Επιτυχώς απέβρασαν και απέκρυψαν 25,000 τούρκεια και 1,200,000 ψυγγίαν.

Πώς κρίνονται ταύτα.

Οι άντάρται του Όλστερ έγγραφον τά «Χρονικά» (Chronicle) περί τό τέλος της έβδομάδος φανερά παραβίασαν και περιπρήσαν πάντα νόμον, όστις ήγγειροτο πρό των ποδών αυτών.

Συνέλαβον ή καταπίσαν τάς δυνάμεις του Βασιλέως (άστυνομίαν, άκτοφυλακήν και τελεωνειακούς ύπαλλήλους).

Επολιόρησαν τάς λεωφόρους του Βασιλέως.

Κατέστρεψαν άχρήστους τους τηλεγράφους και τά τηλεφώνια του Βασιλέως.

Παντελώς άπεμόνησαν τρεις λιμένας τους Larne, Bangor, Donaghadee.

Έστράτησαν ένα σιδηρόδρομον εν Βέλραστ.

Επέβαλον έπίταξιν ες τάς φορητάς της ύπαίθρου και άντικατέστησαν τους άμαξηλάτας δι' άνδρών συνδεομένων μετά του εξοπλισμο.

Δύο γνώμαι.

Υπάρχουν δύο γνώμαι εν Άγγλία περί των ενεργειών τούτων.

1. Η γνώμη ήτις έπιδοκίμαζε ταύτας και

2. Η ενάντια γνώμη, ήτις αποδοκίμαζε αυτές κατά τους λόγους του Προθυπογράφου κ. Άσκούι: «Βαραβαται και παράνομον ήρην καθ' εν κάταλλάγη δ' γίνονται διαβήματα».

Οι άκαταροί δ' εν εξέπλάγησαν.

Η έπιτυχής εισαγωγή πολλών χιλιάδων έπλων και μεγάλων ποσών πολεμοφόδων ες Όλστερ κατά τάς πρώτας πρωινάς ώρας του Σαββάτου παρηγάγει άπειρον αίσθησιν, γράφουσιν οι λονδίνειοι «Καιροί».

Είς τά ήματα του νόμου, καθόσον δυνάμει να βλέπωμεν, τό τελευταίον κατόρθωμα των Συμβατικών ήσαν άπλή συνέγεια του έπιβουλοήσαντων πράκτορες από δύο έτων. Μόνον νέον έπραξαν ες εξηγήθησαν ες νέον άγώνα διά των άποκαλύψεων των τελευταίων έβδομάδων.

Δέν δυνάμει να προσποιηθώμεν ότι εξέπλάγημεν ότι οι Συμβατικοί του Όλστερ ένετίεσαν πάν νεόρον όπως όπλασιόθων άποελεσματοκός. Η έξηγήσις, ως πιστευόμεν, των τελευταίων προσπαθειών αυτών θα ελευθεθή ες τάς προσφατούς προπαρασκευάς της Κυβερνήσεως κατά του Όλστερ.

Η το έγκληματικόν.

Τά «Χρονικά» (Chronicle) έγγραφον τάς εξής :

Μεθ' όσα συνέβησαν εν Όλστερ τη Σαββάτη εινε έθλον ότι τά προφυλακτικά μέτρα της Κυβερνήσεως ως έξετέθησαν εν τη λευκή Βίβλη της π. έβδομάδος δέν ήσαν πολλά, άλλ' όλίγη μάλιστα.

Πάς τις θα ήδη τώρα ότι ό φόβος μήπως οι καλούμενοι έθελονταί έρομήσωσι κατά των άφυλάκτων άποθηκών έπλων και πολεμοφόδων ήτο δεσκατολογημένος, ότι οι άποσταλέντες στρατιώται πρόσφύλαξιν των άποθηκών τούτων δέν εστάλησαν ούδέ σιτημήν ένωρίτερον καιτοι δέ ή Κυβέρνησις τωτόν δέν προέτιθετο να άποστείλη μεγαλύτεραν δύναμιν ες Όράγγην, άν μη έπίηρχε τό έγκλημα, θα ήτο δεσκατολογημένη να πράξη, όστια, και ζφείλει να τό πράξη.

Η έλη ύπόθεσις άποτελει έγκλη

ΠΑΝΣΤΡΑΤΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Άνοσίωνι άγγελία διαδίδονται από πάντοι των διαμερισμάτων της Κύπρου, όπου βλαστάνει και κάλλιερύεται ή κερατία, άποτελοόσα εν των οπουδαιωτάων εισοδημάτων της Νήσου.

Είς ύπερδικοσίας χιλιάδας λιρών ύπολογίζεται τό από των εξαγομένων κερατίων εισαγόμενον ες την Νήσον χρυσόν, και τό σχετικώς μέγα τόυτο εισόδημα κινδυνεύει ή Κήπος να στερηθή παντελώς.

Η βραγυκαρία των κερατίων, παλαιά και γνωστή νόσο, προσέλαβε μεγάλας και τρομεράς διαστάσεις μεταδοθείσα ες άπιάσ τάς έπαρχίας, και ήδη, ότε τά κεράτια άντεπύχθησαν, ό έπιχειρούμενος κίνδυνος έγένετο καταφανής και άπειλητικώτατος.

Εφέτος τό ήμισυ της έσοδείας των κερατίων κινδυνεύει, και ή άφαίρεσις από της Νήσου £100,000, οικονομικώς άλλως τε εξητηλημένης, θα περιγαγή ες ένδειαν και άπορίαν όλόκληρα διαμερίσματα της χώρας.

Εάν ή βραγυκαρία άφεθή άπολύτως, και ενόικαι πάλιν δι' αυτήν άτιμοσφαιρικά συνθήκαι έπικρατήσωσι κατά τό προσεχές έτος, μέγιστος ύπάρχει φόβος να καταστραφή όλόκληρος ή έσοδεία των κερατίων και £200,000 να στερηθή ή νήσος περιαγομένη ες οικονομικήν καταστροφήν.

Κατά της όλεθρίας νόσου μία μόνη ύπάρχει δυνατή και άποτελεσματική θεραπεία, ή έγκαιρος καταστροφή των προσβεβλημένων κερατίων πριν ή ή κεκρυμμένη εν αυτοίς νόμφη του φθοροποιού έντύμου μεταμορφωθή ες ψυχρή και ένυποθήνη κατά χιλιάδας και έκατομμύρια τά ώρια αυτής ες τους πρώτους συνανθήρας (οπάγον) της κερατίας.

Καιρός προς καταπολέμησιν της φοβεράς ταύτης νόσου εινε ό ζοξάμενος μήν Μάιος.

Ο θερισμός της κρητής έπερατώθη, και μετά ένα μόλις μήνα θα άρξεται ό θερισμός του όστου εν τώ μεταξυ μόνη άγροτική ένδοσίλησις εινε ή έκτροφή των μεταξοσκωλήκων, και αυτή ούχι ες άπιάσ τάς κερατεοφόρους έπαρχίας.

Μία πάνδημος έκστρατεία μετά γυναικών και παιδών προς συλλογήν και καταστροφήν των προσφάντως βεβλαμμένων χαρονπίων υπό της βραγυκαρίας θα εινε ή μόνη σωτηρία από της έπαπειλουμένης οικονομικής καταστροφής.

Τήν έκστρατείαν ταύτην δέν πρέπει να προσδοκώμεν αύθόρμητον παρά των άγροτών τό κήρυγμα και τό σύνθημα πρέπει να γίνηται άνωθεν.

Οι Μακαριώτατοι και Πανιερώτατοι και Πανοσιολογώτατοι άς παραμερίσωσι προς καιρόν τό σχέδιον του Καταστατικού Χάρτου και άς τεθώσιν επί κεφαλής των ιερών και μοναχών, ίνα περιέλθωσι τάς κοινότητας των κερατεοφόρων διαμερισμάτων και παρακινήσωσιν αυτές ες πάνδημον έξοδον προς συλλογήν των βραγυκαρίων κερατίων και καταστροφήν αυτών.

Οι κ.κ. βουλευται άντι να μεταπονοώσι δεροκοπανίζοντες ες τό άγον και στείρον Νομοθετικόν, άς διαδώσιν τον χρόνον και την εθλόγησίαν αυτών περιοριζόμενοι τάς οικείας Έπαρχίας και έξεγείρουτες τάς κοινότητας ες πάνδημον έκστρατείαν κατά της βραγυκαρίας.

Δήμαρχοι, δημοτ. σύμβουλοι και οιοιδήποτε Έπίτροποι άς τεθώσιν επί κεφαλής των οικείων κοινότητων και έκστρατεύσωσι πανδημει κατά τό φοβερόν έχθροδ' άπειλούντος αυτάς δεινήν συμφοράν οικονομικήν.

Οι διδάσκαλοι των κερατεοφόρων χωρίων άς κλειώσιν τά σχολεία και άς οδηγώσι τους μαθητάς αυτών καθ' έκάστην πρωΐαν μέχρι έσπέρας προς συλλογήν και καταστροφήν των βραγυκαρίων κερατίων.

Μία πάνδημος έκστρατεία τοιαύτη, της οποίας τά ένεργειακά άποτελέσματα θα γίνονται τάχιστα καταφανή, θα έχη μεγάλας συνέπειας και επί της ένδικής και πολιτικής τύχης της νήσου.

Η άγγλοτουρκική συντηρανή άποτελει την όλεθριωτέραν πολιτικήν και ένδικήν έπίδησιν εν Κήπω μετά της άποτελεσματικής καταπολέμησιν της βραγυκαρίας διά των ήνωμένων δυνάμεων σύμπαντος του πληθυσμού πάσης ήλικίας και γένους θα κατανοήση όσος δι' όμοίας ήνωμένης ενεργείας θάδνηθη ή άποκαίση των έμαίτων όσας και οικονομικούς και πνευματικούς και ήθικώς καταπίπτει και συμηλίει αυτών.

Ίδου στάδιον δράσεως ενδθ και μέγα προς τους αγαπόντας εί-λικρινάς και ποιοήτες όλοφύχως των Κυπριακών λαόν και μετά πίσσεως άποβλέποντας ες τό ένδικόν και πολιτικόν μέλλον αυτώ.

μα και βίαν άπ' άρχής μέχρι τή- λους.

Εκτά του Έβρασιλέως. Η «Star» μηννεύουσα τά γεγονότα του Σαββάτου εν Όλστερ έπιλέγει : «Πρό του φωτός των σοβαρών τούτων γεγονότων, θα έμεινεν περι έπιβουλής της Κυβερνήσεως εινε γελοίο. Εάν πρέπει να κατηγορηθή ή Κυβέρνησις, εινε ότι χάριν της ερήνης ήμέλιση να λάβη προφυλακτικά μέτρα, ίνα προλάβη την άποβίβασιν έπλων και πολεμοφόδων και να προστατεύση τους εθνικούς ποίλτας του Όλστερ και τους ήγηρέτας του Στέματος από του να καταπιεσθώσι και τρομοκρατηθώσιν υπό ένόπλων σιτηών στασιαστών.

Εκεί ήμας : Όπωςδήποτε και άν χαρακτηρισθώσιν οι ένεργειαί και οι πράξεις των Όλστερινών βρετανικών κατά της Ίρλανδικής Αυτοδιοικήσεως, θα έχουσι πάντοτε όσος την ίσχυράν δικαιολογίαν ότι γίνονται προς περιτρούρησιν της έλευθερίας αυτών.

Δέν στέργουσιν επί ίσους δικαιοσύνη να άποτελέσωσι μέρος της Ίρλανδικής Αυτοδιοικήσεως, μη έμπιστευόμενοι, Διαμαρτυρούμενοι αυτώ, ες την ύπερόχον πλειονοψηφίαν των Πανίστων Ίρλανθών.

Οπωςδήποτε και άν χαρακτηρισθώσιν οι ένεργειαί και οι πράξεις των Όλστερινών βρετανικών κατά της Ίρλανδικής Αυτοδιοικήσεως, θα έχουσι πάντοτε όσος την ίσχυράν δικαιολογίαν ότι γίνονται προς περιτρούρησιν της έλευθερίας αυτών.

Δέν στέργουσιν επί ίσους δικαιοσύνη να άποτελέσωσι μέρος της Ίρλανδικής Αυτοδιοικήσεως, μη έμπιστευόμενοι, Διαμαρτυρούμενοι αυτώ, ες την ύπερόχον πλειονοψηφίαν των Πανίστων Ίρλανθών.

Δέν στέργουσιν επί ίσους δικαιοσύνη να άποτελέσωσι μέρος της Ίρλανδικής Αυτοδιοικήσεως, μη έμπιστευόμενοι, Διαμαρτυρούμενοι αυτώ, ες την ύπερόχον πλειονοψηφίαν των Πανίστων Ίρλανθών.

Εν Λευκωσία τή 24 Μαΐου, 1914.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Αι συνεδρία του Νομοθετ. Συμβουλίου έξηκολούθησαν και τη έβδομάδι ταύτη και αι συζητήσεις εν αυτώ περιερίστησαν επί των καθ' έκαστον, κοινώντων του Προπολογισμού άτινα οι μέν «Έλληνες βουλευται καταφύριουσι μετά τάς αναγκαίας παρατηρήσεις και τον έλεγχον των σχετικών υπηρεσιών, ύπερφύριουσι δέ τούτων τά έπίσημα και τά Μωαμεθανικά μέλη και κωτισχοίσι διά της νίκωσης του Άρμυστου, και ούτω κταδεικνυται ότι ούτε ή πειθώ των λόγων, ούτε ή μεγάλη πλειονοψηφία του τόπου ίσχύουσι να μετατρέψωσι τάς γνώμας της άγγλοτουρκικής συντηρανήσις, ής έννεκεν τό Νομοθετικόν Συμβούλιον άποβαίνει έλιως περιττόν και ή παρούσα των «Έλλήνων άντιπροσώπων έλιως άλυσιτελής.

Μετά την ύποβολήν διαφόρων άναφορών παρά διαφόρον άνά την Νήσον κοινότητων, κατά των άνωθεν τρώπον συνεζητήθησαν και έπεφύρισησαν αι πιστώσεις του προπολογισμού μέχρι του Παιδευτικού Τμήματος.

Πεποίθαμεν ότι οι κ. κ. «Έλληνες άντιπροσώποι επί του Τμήματος τούτου θα έπιμελίσωσι καταδεικνύοντες την κυβερνητικήν άστρογίαν προς την ένικην παιδείαν του τόπου. Θα βοηθήσωσι ες ότα βεβυμένα, άλλ' άς διαμαρτυρηθώσιν ίνα δικαιώσωσι πάντα άγώνα του τόπου τούτου ύπερ των υψίστων και ευγενεστάτων ίδωνικών του.

ΝΕΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤ. ΤΑΞΕΙΣ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ

Όσοι παρέστησαν τη π. Κυριακή ες τό Παρθεναγωγείον Φανερωμένης και παρηκολούθησαν, την ώραην έκθεσιν της Έλλογ. Διευθυντριας Δος Έλένης Χρίστου περί του άνά την Ευρώπην περυσινού ταξιδίου αυτης, έπελάθησαν περισσώς πσον έπανάγκης ήτο τότο και πσον έπωφελές ες την παρ' ήμιν παιδείαν της θηλάας νεότητος.

Η ήμετέρα Κοινότης έχει ήδη παρ' έαυτή επί κεφαλής της μαθητεούσης ήλιελας νεότητος έκείνην, ήτις έξ ίδιός άντιλήψασα παρηκολούθησε και κατένοησε όσα μερμνθοσι και πράττοσι τά μάλλον πεπολιτισμένα Κράτη ύπερ της μορφωτικής και έπαγγελματικής παιδεύσεως της γυναικός, όστε μετ' έπιγνώσεως και πάσης δυνατής άσφαλείας και συνέληγται ή παιδευτική παρ' ήμιν μεταρρυθμιστική ήρατο ήδη ύπ' αίσους ολιγοίς μετά του λήγοντος έσοουόπου Σχολ. έτους.

Η Έπιτροπεία έκτιμώσα τά άγαθά του ταξιδίου τούτου άποτελέσματα καθήκον αυτης έθεώρησε όπως άναδέσει ες τον άξιοτ. Διευθυντή των Άστικών Σχολών κ. Χ. Μαραθεύτην έμειον έκπαιδευτικόν ταξείδιον προς μελέτην της μορφωτικής και επαγγελματικής παιδεύσεως των άρρένων, και προς τότο έχορήγησεν άλλως £ 100.

Ο κ. Μαραθεύτης άναχωρεί διά του Συμβατικού της άρτον ίνα περιουδούση την Ευρώπην μέχρι του προσεχούς Νοεμβρίου επί ες περίπου μήνας άντι ύπερδυσλασίας δαπάνης, προς έπίσκεψιν και μελέτην των διαφόρων παιδαγωγικών και επαγγελματικών συστημάτων εν τη έπαρμολή αυτών, ίνα μετά την επάνοδόν του εισαχθώσιν ά αναγκαία και δυνατά μεταρρυθμιστικά και παρ' ήμιν εν τη μορφωτική και επαγγελματική παιδεύσει των Έλληνοπαίδων.

Η τε Δις Έλένη Χρίστου και ό κ. Χ. Μαραθεύτης ήσαν ενδεεγμένα πρόσωπα προς την ειδικήν ταύτην άποστολήν, έστί άμφότερα και έπιστημονικώς εινε κατηρισμένα περί τά παιδαγωγικά και περαν έκτήσαντο μακράν διδάσκοντες και διευθύνοντες ες τά ήμέτερα έκπαιδευτήρια, όστε να γινώσκωσι να παρατηρώσι, να εξετάζωσι και να μελετήσωσι τά καίρια και κατεπείγοντα και έπωφελέ ήπερ της μορφωτικής και επαγγελματικής παιδεύσεως της Έλληνηκός νεότητος.

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Εβώμος και φαίρεδς ό Έλληνικός μαθητικός κόμος έτέλεσε χθες την έσπην των άνθένων επί τη 14 Μαΐου έκδραμιν και διήμερούς ες τάς πέρις της πόλεως έλοχάς.

Εκει εγαρίεσι τον φανθόν και όλομανη Μάτεν δρφέας δροσλούστα άννην εν άρμασι και χορούς ένδικούς υπό την πατρικήν και μητρικήν άστρογήν του διδάσκοντος προσωπικού.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

ΚΑΤΑ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ

Έξ Άθηνών γράφουσιν ήμιν τά εξής :

Τη 28 Απριλίου άστυφύλαξ τις εν Άθηνών Όσμαν Μεχμέτ Τσιάταλος, εν μέθη διατελών, έπέτεθη κατά του έξ Άθηνών Ιωάν. Ν. χ' Παυλή και έτραυματίσεν αυτόν ες τον δεξιόν βρεχίλιον διά μαχαίρας, ό έτερος των άστυφυλάκων μωαμεθανός και ούτος, ύποδεκανός Άχμέτ Έρ. προς έν ό Ι. χ' Παυλή κατήγγειλε τον Όσμαν, άντι να ουλλάξη τον άστρογίαν έκράτησε των παθόντα χ' Παυλή.

Τη άκριβριν ώδηγήθησαν άμφότεροι ες την Άστυνομίαν Λευκωσίας, και ό μέν Ι. χ' Παυλή άπέλύθη, ό δέ άρστος ζαπτιές έκρατήθη εν τφ Κρατητηρίω εν Λευκωσία διά τά περαιτέρω.

Την άκριβριαν των πληροσθριών τούτων θα διαλευκάνη ή άνάκρισις και έκδικασίς της ύπόθεσεως.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ "ΒΑΣΑ"

Έχομεν ύπ' ύψει την άπολογισμίν του προεδικου τούτου Ταμειυτηρίου εν τφ ήνωμένω χωρίω Βάσα της Έπαρχ. Λεμεσού.

Τό ενεργητικόν του άνέρχεται ες £1,037.15.2

Τό παθητικόν του δε » » 1,037.15.2

Τά έσοδά του άνήλθον » » 128.8.0

και τά έξ.δα του όσαούτος.

Εισεπράχθησαν τόκοι £102 και δικαστικά και δικηγόρικα έξ.δα £26.

Τό τελευταίον τούτο κοινούλιον θα ήτο ευχάριστον εάν έλειπε, δίδει έμφάνει την κακοπιστίαν ένίων έπιτελών, περισπώντων τό κοινωφελές έβρωμα ες δικαστικούς διωγμούς ένεκα της κακοπιστίας αυτών.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

Κατά την γενομένην τη παρ. Κυριακή κλήρωσιν του Λαχείου ύπερ του Έθνικού Στάλου έκέρδισαν πρώτοι άρδημοί ό 49168 και 80285.

ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Έε του έπ' αριθ. 1004. φύλλου της Έσφη. της Κυβερνήσεως στατιστολόγηται τά ακόλουθα :

Άρρησία ύβηλι

Διά διαταγή της Α. Ε. του Άρμυστου προς τό Διημάρχον Άνω Λευκωρών πρέσει να άνακοινώθη έντός 3 μηνών όπως καθάρσι τάς όδοις, τάς πλατείας και τους δημοσίους τόπους έντός της περιφερείας του Διημάρχου και ήν σωστής κατάλληλον σφαγιον.

Κατά των αλάων

Τα χωρία Πεντάκωμον της Έπαρχ. Λεμεσού, Τεθρική και Εβρώτην Λευκωσίας ετίθησιν κα ύπο τον περί αυτών Νόμον του 1913.

Τά γενέθλια της Α. Μεγαλειότητος

Γίνεται γνωστόν ότι τά γενέθλια της Α. Μ. του Βιο λέως της Μ. Βρετανίας Γεωργίου Β' θα πανηγυρίζωσι τη Δευτέρα 9/22 προσημοί Ιουνίου άντι της 21/3 Ιουνίου.

Άνευόχικη στατιστική.

Διά τό λήγον τη 18/31 Δεμβρίου έτος 1913. Η γινόμενή κατά τό π. έτος (κ.φ.) καταγραφή των γεννήσεων και θανάτων κατ' έπαρχίας και κατά πόλις ίνα την Νήσον άποβεί τά εξής :

Table with 4 columns: Έπαρχία, Γεννήσεις, Γεννήσεις, Έπί τοις 1000. Rows include Λευκωσία, Λάρνακας, Λεμεσού, Άρμυστου, Πίερσ, Κρήνησις, Όλ.ών.

Γεννήσεις και θάνατοι ες τάς εξ Έπαρχίας της Νήσου.

Table with 4 columns: Έπαρχία, Γεννήσεις, Γεννήσεις, Έπί τοις 1000. Rows include Λευκωσία, Λάρνακας, Λεμεσού, Άρμυστου, Πίερσ, Κρήνησις, Όλ.ών.

Κατά πόλις ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Table with 4 columns: Πόλις, Πληθυσμός, Γεννήσεις, Έπί τοις 1000. Rows include Λευκωσία, Λάρνακας, Λεμεσού, Άρμυστου, Πίερσ, Κρήνησις.

Κατά πόλις ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Table with 4 columns: Έπί τοις 1000, Άλλοι τον 5 έτων, Έπί τοις 1000. Rows include 625, 227, 318, 495, 300, 122.

Κατά πόλις ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Table with 4 columns: Έπί τοις 1000, Άλλοι τον 5 έτων, Έπί τοις 1000. Rows include 53, 37, 41, 26, 9, 16.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΠΡΟΒΕΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Από της π. Αστέρης διαταχθεί άνέλθων ες Λευκωσίαν ό Έντιμ. Πρόβενος της Έλλάδος κ Π. ΑΑΜΙΑΝΗΣ χάριν ύποθέσεως της ύπερρωσίας αυτώ.

ΓΑΜΟΙ. Τφ π. Σαββάτη ηλόγηθησαν εν Πάφω οι άσιοι γάμοι του προεδικου και άστρογίλου μεγαλεμόρου εν Βαρσοίσι κ. ΙΑΝ. ΙΩΑΝΝΟΥ και της έπύρατου και άρσια μερμνωμένης άσπ. ΝΑΤΑΛΙΑΣ Δ. ΡΟΥΒΑΛΗ υπό τάς εδχάς πολυλήθων συγγενών και φίλων.

Οι νεόνυμφοι δεάμενοι τά συγγαρητήρια της κοινότητος όλης άναχώρησαν αυθημερόν ες γαμήλιον πλοών ες τό έξωτικόν συνόδευόμενοι υπό των θερμότερων εύχών πάντων των συγγενών και των φίλων άνά την νήσον.

ΘΑΝΑΤΟΙ. Τφ π. Σαββάτη μετότη προς Κήρον εν Τροάδιος πάσων διά διαβήτου ό εκ των προχόντων του χωρίου Κ' ΑΟΥΖΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗ

έπί σπράν ένών διατελέσας Μουκάρης και Πρόεδρος της Σχ 'Επιτροπής, δι' τό και έκη-θεσθη υπό της κοινότητος σεμνοπρεπώς και εν πόνθι ελκρινεταί και έξ ένώματος αυτης κατέβησε στέφανον επί της οσορό δ' έδάσκαλος κ. Κωνστ. Αδαμίδης καταλλάγως έξέρας τάς άγάθας ύπηρεσίας του άνδρός.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

Γίνεται γνωστόν ότι τη μεταπροσέχει Κυριακή 11/24 Μαΐου θα έκτεθή ες δημοσφιαν διά πλειοψηφίας ες τάς λέσχας «Αθηνών» και «Εμπορικόν Λέσχην» κατά την Κεντρικήν Όδον ή παρά των Ξενώνα Χρυσοροισιάσις Ιδιοκτήτου οίκια του κ. Γεωργ. χ' Ιωάννου (Μουμής), ή άστροβεία ες τάς Έλληνικά Έκπαιδευτήρια Λευκωσίας.

Η δημοπρασία θα λήξη την 12ην μεσημβριαν και ή οίκία θα κατακυρωθή ες τον τελευταίον πλειοδότην. Έν Λευκωσία τη 30/13 Μαΐου 1914 (Έκ της Σχολ. Έπιτροπείας).

ΠΡΟΣΚΑΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Η Κα Φωτεινή Δ. Ρούβαλη και ό Κοσ και ή Κα Χρ. Ι. Καρεκλά λαμβάνουσι την τιμήν να αναγγέλωσι τους γάμους των τέκνων αυτών

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

τελεσθησομένους εν Πάφω τη 11/24 Μαΐου έ. έ. περί ώραν 5 μ. μ. εν τφ οίχω της μελλονόμου, παρακαλοεί ο ύμας έπως ύδαρ' τοίμενοι τιμήσγητε αυτούς μετά της αξιοτίμου οικογενείας σας.

Έν Πάφω τη 1/14 Μαΐου 1914. (Ίταίτεροι προκλήσεις δέν θα άποσταλέσωσι).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθόν μου θεωρώ όπως και δημοσία έκφρασά τάς άπειρους μου ευχαριστίας προς τους άριστον ψυχάτρον κ. Σοφ. Κ. Λυσανδρίδην όστις διά της έπιστημονικής αυτώ Ικανότητος έδωράσε με έξ έπικινδύνου νόσου.

Έν Λευκωσία τη 1/14 Μαΐου 1914. (Ίταίτεροι προκλήσεις δέν θα άποσταλέσωσι).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιώ προς πάντας τους ένδιαφερομένους ότι από της 1ης Απριλίου 1914 διά της άμαξης μου ήρασα τακτικήν γραμμήν ως εξής :

Από Μόρφου ες Πόλιον της Χρυσόουχς καθ' έκάστην Δευτέραν και Πέμπτην.

Από Πόλιον Χρυσούχης ες Μόρφου καθ' έκάστην Τρίτην και Παρασκευήν.

Η άμαξή μου καθ' όλα άναπαικική και στερεά με τφο άρσια και ύπό την προσωπικήν μου διεύθυνσιν, θα άφίγη τους επιβάτας μου καθ' όλα εξαρχομηνώμενα.

Έπιστήρια εκδίδονται ύπό του κ. Ι. Παντελλή εκ Μόρφου.

Μεθ' όλογηψους Γεώργιος Γραψής εκ Μόρφου.

